

Kniha Daniel – sto dvacátá první

Odhalování znamení posledních dnů: Porozumění Kristovým ukazatelům k rašícím stromům jara

Jeff Pippenger

2024-03-07

Kristus obrátil pozornost svého lidu k rašícím stromům jara, aby porozuměl „znamením“ a významu „znamení“ posledních dnů.

„Kristus svému lidu přikázal, aby bděl nad znameními svého příchodu a radoval se, když spatří znamení přicházejícího Krále. „Když se toto začne dít,“ řekl, „napřimte se a pozdvihněte hlavy, neboť se blíží vaše vykoupení.“ Ukázal svým následovníkům na rašící jarní stromy a řekl: „Když už vyhánějí listí, sami od sebe vidíte a poznáváte, že léto je již blízko. Tak i vy, když uvidíte, že se toto děje, vězte, že království Boží je blízko.“ Lukáš 21,28.30.31.“ Velké drama věků, 308.

„Znamení“ posledních dnů byla předobrazena „znameními“, která oznámila a uvedla v pohyb poselství prvního anděla. Tato „znamení“ zahrnovala otřesení nebes, avšak Joel ukazuje, že „znamení“ posledních dnů, dnů, kdy bude hledána nepravost Izraele a nebude nalezena, kdy Boží svatá hora bude svatá navěky, neboť jí už nikdy neprojde žádný cizinec, otřesení mocností nebes, budou zahrnovat také otřesení mocností země. Sestra Whiteová rozlišuje mezi otřesením mocností nebes a mocností země.

„Dne 16. prosince 1848 mi Pán ukázal vidění o otřesení mocností nebes. Viděla jsem, že když Pán při udílení znamení zaznamenaných u Matouše, Marka a Lukáše řekl ‚nebe‘, mínil nebe, a když řekl ‚země‘, mínil zemi. Mocnostmi nebes jsou slunce, měsíc a hvězdy. Vládou na nebesích. Mocnostmi země jsou ti, kdo vládou na zemi. Mocnosti nebes budou otřeseny Božím hlasem. Potom budou slunce, měsíc a hvězdy pohnuty ze svých míst. Nepominou, nýbrž budou otřeseny Božím hlasem.

„Temná, těžká oblaka vystoupila a střetla se navzájem. Obloha se rozestoupila a svinula zpět; tehdy jsme mohli pohlédnout vzhůru skrze otevřený prostor v Orionu, odkud zazněl Boží hlas. Svaté Město sestoupí skrze tento otevřený prostor. Viděla jsem, že mocnosti země jsou nyní otřásány a že události přicházejí v určeném pořadí. Válka a zvěsti o válce, meč, hlad a mor jsou nejprve tím, co otřese mocnostmi země; potom Boží hlas otřese sluncem, měsícem a hvězdami, a také touto zemí. Viděla jsem, že otřásání mocnostmi v Evropě není, jak někteří učí, otřásáním nebeských mocností, nýbrž je to otřásání rozhněvaných národů.“ Early Writings, 41.

Otřesení nebes v Matoušovi, Markovi a Lukášovi představuje otřesení mocností, které vládou nebesům, jak jsou znázorněny sluncem, měsícem a hvězdami. Všechny tyto nebeské mocnosti byly otřeseny a vyvolaly „znamení“, která uvedla a oznámila působení prvního anděla. Tyto nebeské mocnosti budou znovu otřeseny během působení třetího anděla. Avšak v působení třetího anděla budou otřeseny také mocnosti země. Mocnosti země jsou mocnosti, které vládou zemi. Dne 11.

září 2001 byly otřeseny mocnosti země, nikoli nebe.

„Odkud pochází tvrzení, že jsem prohlásila, že New York má být smeten přílivovou vlnou? To jsem nikdy neřekla. Řekla jsem, když jsem se dívala na velké budovy, které tam vyrůstaly, patro za patrem: „Jak strašné výjevy nastanou, až Pán povstane, aby mocně otřásl zemí! Tehdy se naplní slova ze Zjevení 18,1–3.“ Celá osmnáctá kapitola Zjevení je varováním před tím, co přichází na zemi. Nemám však žádné zvláštní světlo ohledně toho, co přijde na New York, pouze vím, že jednoho dne tam budou velké budovy svrženy obracením a převrácením Boží moci. Ze světla, které mi bylo dáno, vím, že ve světě je zkáza. Jediné slovo od Pána, jediný dotek jeho mocné síly, a tyto mohutné stavby padnou. Nastanou výjevy, jejichž hrůznost si nedokážeme představit.“ Review and Herald, 5. července 1906.

V dějinách milleritů bylo jedním ze znamení zaznamenaných Lukášem „soužení národů“. Národy představují mocnosti, které vládou zemi, a 11. září 2001 byl každý národ na zemi otřesen, když do prorockých dějin vstoupilo třetí Běda. Toto zemské otřesení bylo znázorněno v Lukáši 21, avšak nikoli biblickým vyjádřením o otřesení mocností země. Bylo vyjádřeno obratem „soužení národů“, jaké dolehlo na národy světa, když byly strženy veliké budovy New Yorku. „Soužení národů“ u Lukáše je otřesením mocností země a naplnilo se v dějinách milleritů.

„Viděla jsem, že pozemské mocnosti jsou nyní otřásány a že události přicházejí postupně. Válka a zvěsti o válce, meč, hlad a mor jsou tím prvním, co otřese mocnostmi země; potom hlas Boží otřese sluncem, měsícem i hvězdami a také touto zemí. Viděla jsem, že otřásání mocností v Evropě není, jak někteří učí, otřásáním nebeských mocností, nýbrž je to otřásání rozhněvaných národů.“ Early Writings, 41.

„otřesení mocností rozhněvaných národů“ je otřesením „mocností země“, jak je to v raných dějinách adventismu znázorněno otřesením „mocností v Evropě“. Uriah Smith určil, co v roce 1838 otřásalo mocnostmi v Evropě.

„Jako prorocké období této [6.] polnice započalo dobrovolným odevzdáním moci do rukou Turků ze strany křesťanského císaře Východu, tak můžeme právem uzavřít, že jeho ukončení bude vyznačeno dobrovolným odevzdáním této moci tureckým sultánem opět do rukou křesťanů. Roku 1838 se Turecko zapletlo do války s Egyptem. Egypťané měli nemalou naději svrhnout tureckou moc. Aby se tomu zabránilo, čtyři velmoci Evropy, Anglie, Rusko, Rakousko a Prusko, zasáhly, aby podpořily tureckou vládu. Turecko jejich zásah přijalo. V Londýně se konala konference, na níž bylo vypracováno ultimátum, které mělo být předloženo Mehemetu Alimu, paši egyptskému. Je zřejmé, že jakmile by toto ultimátum bylo vloženo do rukou Mehemeta, osud Osmanské říše by byl fakticky svěřen do rukou křesťanských mocností Evropy. Toto ultimátum bylo vloženo do rukou Mehemeta dne 11. srpna 1840! A právě onoho dne adresoval sultán nótu velvyslancům čtyř mocností s dotazem, co má být učiněno v případě, že by Mehemet odmítl vyhovět podmínkám, které navrhli. Odpověď zněla, že se nemusí znepokojovat žádnou případnou okolností, která by mohla nastat; neboť na to učinili opatření. Prorocké období skončilo a právě onoho dne přešla správa mohamedánských záležitostí do rukou křesťanů, právě tak, jako správa křesťanských záležitostí přešla do rukou mohamedánů o 391 let a 15 dnů dříve. Tak skončilo druhé běda a šestá polnice přestala znít.“ Uriah Smith,

Islám druhého běda překročil vrchol své moci, která měla podle Božího slova trvat tři sta devadesát jeden let a patnáct dnů. Avšak ve třicátých letech 19. století se Egypt pokoušel znovu ustavit chalífát v Egyptě za účelem pokračování druhého velkého džihádu muslimských dějin. Možnost další islámské války působila, že se evropské mocnosti chvěly strachem. Po desetiletí byla krize opětovného rozhoření válek islámu označována historiky a zpravodaji oněch let jako „východní otázka“. Válka synů východu byla po staletí vedena proti národům Evropy, které odvozovaly své náboženství od římské církve. Roku 1838 „soužení národů“, o němž mluvil Kristus, představovalo otřásání rozhněvaných národů, které bylo vyvoláno válkou vedenou islámem proti bývalé Římské říši.

„Tím, že [uvolnil] čtyři anděly, kteří jsou spoutáni při veliké řece Eufratu, rozumím tomu, že Bůh se nyní chystal dopustit, aby čtyři hlavní národy, z nichž se skládala Osmanská říše, které se marně pokoušely podrobit Východní říši v Konstantinopoli a při dobývání Evropy učinily jen malý pokrok, nyní dobyly Konstantinopol a zaplavily a podrobily si třetí díl Evropy, což byl ve skutečnosti případ asi v polovině patnáctého století.“ Works of William Miller, Volume 2, 121.

Tíseň národů v líčení zaznamenaném u Lukáše byla „v rozpacích; moře a vlnobití hučelo“ a lidská „srdce omdlávala strachem a očekáváním toho, co přijde na zemi“. Rozpaky Východní otázky dále znepokojovaly mocnosti země až do dvacátého století a symbolem této tísně bylo, že „lidská srdce omdlávala strachem“ a „moře a vlnobití hučelo“.

„Toto zapečetování služebníků Božích je totéž, které bylo ve vidění ukázáno Ezechielovi. Jan byl rovněž svědkem tohoto nejohromujícího zjevení. Viděl moře a burácející vlny a lidská srdce ochabující strachem. Spatřil zemi, jak se pohybuje, a hory vržené doprostřed moře (což se doslova děje), jeho vody burácející a vzduté a hory otřásající se jeho zpěněním. Byly mu ukázány rány, mor, hlad a smrt, jak vykonávají své strašné poslání.“ Testimonies to Ministers, 445.

Když bylo Janovi ukázáno zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc, spatřil soužení národů, znázorněné moři a vlnami burácejícími, a srdce lidí klesající strachem, a bylo to totéž zapečetování, které bylo ukázáno Ezechielovi v deváté kapitole. Ezechielovi byly ukázány vnitřní prvky zapečetování a Janovi byly ukázány vnější prvky spojené se zapečetováním. Jan viděl, že rozhněvání národů souvisí se zapečetováním sto čtyřiceti čtyř tisíc, a rozhněvání národů je také Lukášovým soužením národů, které je historicky ztotožňováno s Východní otázkou. Janovi bylo ukázáno, že islám třetího běda je vnějším znamením zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc.

„Přítomnost je dobou nesmírného významu pro všechny žijící. Vládcí a státníci, muži zastávající postavení důvěry a autority, myslící muži i ženy všech vrstev upírají svou pozornost k událostem, které se odehrávají kolem nás. Sledují napjaté, neklidné vztahy panující mezi národy. Pozorují intenzitu, která se zmocňuje každého pozemského prvku, a rozpoznávají, že se má odehrát něco velikého a rozhodujícího — že svět stojí na pokraji ohromné krize.“

„Andělé nyní zadržují větry sváru, aby nevály, dokud svět nebude varován před svou přicházející zkázou; avšak shromažďuje se bouře, připravená propuknout nad zemí; a až Bůh přikáže svým andělům, aby uvolnili větry, nastane takový výjev sváru, jaký žádné pero nedokáže vylíčit.

„Bible, a jediné Bible, podává správný pohled na tyto věci. Zde jsou zjeveny velké závěrečné výjevy z dějin našeho světa, události, které již nyní vrhají své stíny před sebou, a zvuk jejich příchodu působí, že se země chvěje a lidská srdce se ztrácejí strachem.“ Education, 179, 180.

V 21. kapitole Lukášova evangelia Ježíš označil „znamení“, která uvedla milleritské hnutí, a podle sestry Whiteové byla všechna tato „znamení“ naplněna. Lisabonské zemětřesení, den temnoty, padání hvězd i úzkost národů, jež představovala otřesení mocností země a která se naplnila skrze islám ve strachu vyvolaném Východní otázkou, to vše bylo naplněno. Milleritská „znamení“ zahrnují také Syna člověka přicházejícího s oblakem, což se naplnilo ve správném pořadí, v jakém Kristus tato „znamení“ uvedl; neboť poté, co úzkost národů skončila omezením osmanské svrchovanosti roku 1840, přišel Kristus 22. října 1844 do Nejsvětější svatyně, a když přišel, přišel s oblaky.

„A hle, přicházel s nebeskými oblaky jakoby Syn člověka, a přišel až k Věkovitému, a přivedli Ho před Něho. I bylo Mu dáno panství a sláva i království, aby Jemu sloužili všichni lidé, národy i jazykové; Jeho panství je panství věčné, které nepomine.“ Daniel 7,13.14. Příchod Kristův, který je zde popsán, není Jeho druhým příchodem na zem. Přichází k Věkovitému v nebi, aby přijal panství a slávu i království, jež Mu budou dány při završení Jeho díla prostředníka. Právě tento příchod, a nikoli Jeho druhý příchod na zem, byl v proroctví předpověděn jako událost, která se má odehrát na konci 2300 dnů v roce 1844. Provázen nebeskými anděly vstupuje náš veliký Velekněz do svatyně svatých a tam se zjevuje v Boží přítomnosti, aby vykonal poslední úkony své služby ve prospěch člověka — aby provedl dílo vyšetřujícího soudu a vykonal smíření za všechny, u nichž se prokáže, že mají nárok na jeho dobrodiní.“ Velké drama věků, 479.

„Znamení“ spojená s dějinami milleritů předobrazovala „znamení“ spojená s dějinami sto čtyřiceti čtyř tisíc. Když Kristus prostřednictvím podobenství poskytl druhého svědka k historickému vyprávění, poukázal svým učedníkům na „pučící stromy jara“. Oznámil jim, že když stromy začnou pučet, víte, že se blížíte konci světa, a že pokolení, které bude svědkem pučících stromů jara, se dožije toho, že nebesa i země pominou v ohních Jeho druhého příchodu.

Když již vypouštějí pupeny, sami od sebe vidíte a poznáváte, že léto je již blízko. Tak i vy, když uvidíte, že se tyto věci dějí, vězte, že království Boží je blízko. Amen, pravím vám: Toto pokolení nepomine, dokud se všechno nestane. Nebe a země pominou, ale má slova nepominou. Lukáš 21,30–33.

Otázkou tedy je: „Kdy stromy začaly pučet?“ Pozdní déšť začal zkrápět 11. září 2001, což je podle Izajáše „den“ Božího „prudkého větru v den východního větru“.

S mírou, když vyráží, budeš s ním soudit; zadržuje svůj prudký vítr v den východního větru. Proto tím bude odčiněna nepravost Jákobova; a toto bude veškerý užitek z odstranění jeho

hříchu: když učiní všechny kameny oltáře jako křídové kameny rozdrčené na kusy, háje a modly již nepovstanou. Opevněné město však zpusťne a příbytek bude opuštěn a zanechán jako poušť; tam se bude pást tele a tam bude uléhat a ožírat jeho ratolesti. Když jeho větve uschnou, budou ulámány; přijdou ženy a zapálí je, neboť je to lid bez rozumnosti; proto se nad nimi neslituje ten, který je učinil, a ten, který je utvořil, jim neprokáže milost. I stane se v onen den, že Hospodin bude vytloukat od řečiště řeky až k egyptskému potoku, a vy budete shromážděni jeden po druhém, synové Izraelovi. I stane se v onen den, že bude zatroubeno na velikou trubku, a přijdou ti, kteří byli blízcí zahynutí v asyrské zemi, i vyhnanci v egyptské zemi, a budou se klanět Hospodinu na svaté hoře v Jeruzalémě. Izajáš 27:8–13.

Pozdní déšť začal skrápět (odměřeně) 11. září 2001 a započala rozprava o poselství pozdního deště a o padělaném poselství „pokoj a bezpečnost“. Dějiny této rozpravy jsou místem, kde je odstraněna nepravost Jákobova (očištěna, to znamená smířena). Dějiny této rozpravy, která je rozpravou Abakukovou, jsou obdobím zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc, jež vrcholí tím, že laodicejský adventista sedmého dne je vyvržen z úst Páně, neboť ono jako „opevněné město“ zpusťne, protože se stalo městem lidu bez rozumnosti, který nenalézá slitování ani přízeň. V té době „druhý hlas“ ze Zjevení osmnáctého zatroubí na velikou trubku, která je sedmou trubkou a třetím běda, a jiné Boží stádo přijde a bude se klanět v „Jeruzalémě“, jenž se stane hnutím církve vítězné.

11. září 2001 ukazuje, že poslední generace dějin této země již přišla, a pouze ti, kteří rozpoznají rašící stromy jara, obdrží déšť, jenž způsobuje, že stromy raší. Jen ti, kdo rozpoznají, že islám třetího běda je tím, co označuje příchod pozdního deště a zapečetění sto čtyřiceti čtyř tisíc, budou patřit k této skupině.

„Pouze ti, kdo žijí podle světla, které mají, obdrží větší světlo. Nebudeme-li denně postupovat v projevování aktivních křesťanských ctností, nerozpoznáme projevy Ducha svatého v pozdním dešti. Může dopadat na srdce všude kolem nás, avšak my jej nerozeznáme ani nepřijmeme.“ Testimonies to Ministers, 507.

„Nesmíme čekat na pozdní déšť. Přichází na všechny, kdo rozpoznají a přivlastní si rosu a přehánky milosti, které na nás padají. Když shromáďujeme úlomky světla, když si vážíme jistých milosrdenství Božích, Boha, který nás rád vede k tomu, abychom Mu důvěřovali, tehdy se naplní každé zaslíbení. „Nebo jako země vydává své pupeny a jako zahrada dává vzházet tomu, co je v ní zaseto, tak Panovník Hospodin dá vzklíčit spravedlnosti a chvále přede všemi národy“ (Izajáš 61,11). Celá země má být naplněna slávou Boží.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 984.

Ve studii budeme pokračovat v příštím článku.

„Nebudou-li ti, kdo mohou pomoci v——, probuzeni k vědomí své povinnosti, nerozeznají Boží dílo, až zazní mocné volání třetího anděla. Když vyjde světlo, aby osvětlilo zemi, místo aby povstali ku pomoci Hospodinu, budou chtít svazovat Jeho dílo tak, aby odpovídalo jejich úzkým představám. Dovolte mi říci vám, že Pán bude v tomto posledním díle působit způsobem velmi neobvyklým a cestou, která bude v rozporu s jakýmkoli lidským plánováním. Budou mezi námi takoví, kteří budou chtít Boží dílo stále ovládat, diktovat dokonce i to, jaké kroky mají být učiněny, když dílo půjde vpřed pod vedením anděla, jenž se připojuje ke

třetímu andělu v poselství, které má být dáno světu. Bůh použije cesty a prostředky, skrze něž bude zřejmé, že bere otěže do svých vlastních rukou. Dělníci budou překvapeni prostými prostředky, jichž použije, aby uskutečnil a dovršil své dílo spravedlnosti.“ Testimonies to Ministers, 300.